

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Αν οι διαδηλώσεις και οι πορείες στην Θεσσαλονίκη είναι τόσο μεγάλες, όσο κι οι βλακείες (επιεικώς) που θα πουν ο Καραμανλής κι ο Παπανδρέου στην Διεθνή Έκθεση, είναι σίγουρο πως η αστυνομία θα τους επιτρέψει να καταλάβουν, όχι μία, αλλα ΔΕΚΑ ΛΩΡΙΔΕΣ...

ΑΘΗΝΑ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2006 - τεύχος 287

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

α΄ - Ο πόλεμος, που μαίνεται από το 1990, είναι ο Γ΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ξεκινάει λίγους μήνες μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης (1989) και ήδη «αγκαλιάζει» ολόκληρο τον πλανήτη (Ευρώπη, Ασία, Αφρική, Βόρεια και Νότια Αμερική, Ωκεανία).

β΄ - Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του πολέμου αυτού είναι η «έλλειψη» του ενός από τους δυο (μονός καυγάς δεν γίνεται) αντπάλους. Ο μόνος - μέχρι στιγμής - εμφανής αντίπαλος είναι, βέβαια, οι ΗΠΑ. Ο άλλος είναι ακόμη αδιευκρίνιστος. Φυσικά, διαφαίνπνται ήδη τα χαρακτηριστικά του. Σύμφωνα με μελέτη του ΗΠΑτζήδικου Πενταγώνου («Joint Vision 2020» - «Διακλαδικό Όραμα 2020», 2/6/2020, βλ. www.dtic.mil/jv2020), ο όρος-κλειδί της στρατηγικής. που ακολουθεί - και θα ακολουθήσει - το υπουργείο άμυνας των ΗΠΑ, είναι «Full-spectrum dominance», δηλαδή «Κυριαρχία σε όλο το φάσμα» των σχέσεων τους με τον υπόλοιπο κόσμο (όχι μόνο στο στρατιωτικό, αλλά σε όλα τα πεδία : πολιτικό, οικονομικό, πολιτιστικό κ.λπ.). Για να πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΕΙΝΑΙ Η ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ. Το «Joint Vision 2020» δεν είναι παρά μια μελέτη για το πώς η ένοπλη δύναμη των ΗΠΑ θα βοηθήσει στην υλοποίηση αυτού του οράματος της Washington. Έτσι, λοιπόν, Ο ΑΛΛΟΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ.

γ΄ - Δύσκολο, βέβαια, να συλλάβει κανείς το μέγεθος αυτής της φιλοδοξίας των ΗΠΑ. Δύσκολο ακόμη και για τους ίδιους τους φορείς της (δηλαδή για την πραγματική εξουσία, το τεράστιο κεφάλαιο, που κρύβεται πίσω απ' τον εκάστοτε ένοικο του Λευκού Οίκου και τους παρατρεχάμενούς του). Για να μπούν τα πράγματα, λοιπόν, σε κάποια πιο οικεία πεδία, σημειώνουμε : Το προηγούμενο «όραμα» («Joint Vision 2010», μπορεί κανείς να το αναζητήσει στο ίδιο «site» του διαδικτύου) είχε δοθεί στην δημοσιότητα τον Μάη του 1997. Και τα δυο «οράματα» έχουν συνταχθεί πριν την εκλογή του George W. Bush. Μια προσεκτική εξέταση των δυο «οραμάτων» αποκαλύπτει το δεύτερο (του 2002) είναι πιστή σχεδόν αντιγραφή του πρώτου (του 1997). Οι μεταξύ τους διαφορές είναι ελάχιστες και ήσσονος σημασίας. Ο αναγνώστης, ωστόσο, διαπιστώνει με την πρώτη ματιά ότι η διατύπωση στο δεύτερο είναι πολύ πιο ωμή απ' ό,τι στο πρώτο (όπως φαίνεται κι απ' όσα είπαμε στην προηγούμενη παράγραφο).

δ΄ - Ένας, βέβαια, από τους λόγους αυτής της διαφοράς είναι τα γεγονότα που μεσολάβησαν στις 11 Σεπτέμβρη του 2001. Εφιστούμε, ωστόσο, την προσοχή των αναγνωστών στο γεγονός ότι το 2001 δεν είναι παρά το ΔΕΚΑΤΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥ Γ΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ. Έτσι, μπορούμε να πούμε πως η περίφημη «11/9» αποτέλεσε την αφορμή της κυνικώτερης διατύπωσης του «Οράματος 2020», όχι όμως και την αιτία της (άλλωστε και το προηγούμενο «Όραμα», δεν τα λέει πολύ διαφορετικά).

ε΄ - Μια προσθήκη, πάντως, στο «Joint Vision 2020», ξεκαθαρίζει κάπως την κατάσταση. Σύμφωνα, λοιπόν, με την μελέτη του 2002, «μέχρι το 2010, δεν θα υπάρξει κάποια άλλη δύναμη ικανή να αμφισβητήσει την κυριαρχία των ΗΠΑ».
στ΄ - Η παραπάνω φράση οδηγεί εύλογα στα ερωτήματα : «ποιά δύναμη (ή ποιές δυνάμεις) θα είναι ικανή, το 2010, να αμφισβητήσει την κυριαρχία των ΗΠΑ;» και επομένως «τί θα κάνουν οι ΗΠΑ, προκειμένου να αποτρέψουν αυτή την αναμενόμενη εξέλιξη;».

ζ΄ - Σ' ό,τι αφορά το πρώτο ερώτημα, εύκολα καταλαβαίνει κανείς πως η δύναμη αυτή δεν μπορεί να είναι ούτε το Ισλάμ (διαιρεμένο θρησκευτικά και πολιτικά, αδύναμο οικονομικά και στρατιωτκά), ούτε η «Διεθνής Τρομοκρατία». Δεν μπορεί, επίσης, να είναι η Σερβία (ήδη εξουδετερωμένη), η Κούβα, το Σουδάν, η Συρία, το Ιράν, η Βόρεια Κορέα... Ακόμη κι αν - ουσιαστικά, αδύνατον - όλοι οι παραπάνω αποφασίσουν να ενώσουν τις δυνάμεις τους, οι συνδυασμένες ή μεμονωμένες ενέργειές τους δεν πρόκειται να θέσουν σε κίνδυνο τα σχέδια των ΗΠΑ. Απ' εναντίας, ενδέχεται να (προκληθούν, έτσι ώστε να) χρησιμοποιηθούν απ' την Washington ως πρόσχημα για την προώθηση των σχεδίων αυτών. Η λογική είναι απλή : ορίζω τους «κακούς» και προαναγγέλλω την εξόντωσή τους. Δεν έχουν άλλη λύση απ' το να αυτοκτονήσουν ή το να αντισταθούν. Φυσιολογικά, θα προτιμήσουν το δεύτερο. Για να μπορέσουν ν' αντισταθούν θα χρειαστούν την βοήθεια (πολιτική, οικονομική, στρατιωτική) κάποιου ισχυρότερου παράγοντα. Αυτός ο «ισχυρότερος παράγων» είναι υποχρεωμένος να βοηθήσει τους «κακούς», για τους ίδιους λόγους που εγώ βοηθάω τους «καλούς» (π.χ. το Ισραήλ, το Πακιστάν, τη Νότια Κορέα, τις Βαλτικές χώρες, τη Νότια Αφρική, την Βοσνία, την Αλβανία, κ.λπ.), δηλαδή εκείνους που, χωρίς την βοήθειά μου, αδυνατούν να επιβιώσουν. Απ' τη στιγμή, όμως, που θα βοηθήσει τους «κακούς», με «νομιμοποιεί» να στραφώ εναντίον του... Με κάθε μέσο!

η΄ - Στο δεύτερο ερώτημα η απάντηση είναι πολύ ευκολώτερη. Οι ΗΠΑ θα επιτεθούν πρώτες. Προτού ο εν δυνάμει αντίπαλός τους προλάβει να ισχυροποιηθεί και να αμφισβητήσει σοβαρά την παγκόσμια και ολο-φασματική κυριαρχία τους. Θα επιτεθούν, δηλαδή, πριν το 2010.

θ΄ - Ο μόνος λόγος, που θα μπορούσε να παρατείνει αυτή την προθεσμία, είναι οι εσωτερικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζει η εξουσία στις ΗΠΑ. Κάποιοι κεφαλαιοκράτες έχουν συμφέρον από την ματαίωση των κατακτητικών σχεδίων. Κάποιοι άλλοι κερδίζουν από την καθυστέρηση. Η αύξηση της παραγωγής - πρώτων υλών, τροφίμων για την κάλυψη των αναγκών του πληθυσμού, όπλων, πολεμοφοδίων, εκπαιδευμένου ανθρώπινου δυναμικού, μαζικών καταφυγίων - δεν ακολουθεί τους επιθυμητούς ρυθμούς. Η δημοσιονομική πολιτική αγγίζει τα όρια ανοχής των πολιτών, ενώ οι ξένοι οφειλέτες αδυνατούν να πληρώσουν τα χρέη τους προς τις ΗΠΑ.

ι΄ - Ο χρόνος κυλάει προς όφελος του αντιπάλου (ή των αντιπάλων) των ΗΠΑ, αφού ισχυροποιείται. Παράλληλα, επιδεινώνεται η εσωτερική κατάσταση. Οι όποιες, λοιπόν, αναβολές δεν θα είναι μακρές.

ια΄ - Δυο είναι, τελικά, οι πιθανές δυνάμεις που, από το 2010 και μετά, θα έχουν την απαραίτητη πολιτικο-οικονομικο-στρατιωτική ισχύ για να αμφισβητήσουν την κοσμοκρατορία των ΗΠΑ : Η Ρωσσία και η Κίνα.

ιβ΄ - Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν εν τω μεταξύ δεν έχει διαλυθεί, θα προσπαθήσει βέβαια να κερδίσει χρόνο ώστε να μαντέψει τον νικητή και να ταχθεί με το μέρος του. Όλα δείχνουν πως οι προσπάθειές της θα αποβούν μάταιες κι έτσι η κάθε ευρωπαϊκή χώρα ακολουθεί την δική της πορεία, με μειωμένες φιλοδοξίες και με κριτήριο το στενό συμφέρον της «εθνικής» εξουσίας της.
ιγ΄ - Η Ρωσσία, αν κι έχει χάσει τον «ψυχρό πόλεμο», δεν έχει ξεχάσει ούτε το πρόσφατο σοβιετικό παρελθόν, ούτε τις λίγο παλιότερες αυτοκρατορικές καταβολές της. Διαθέτει άφθονες πρώτες ύλες, διατηρεί μεγάλο τμήμα του παλιού της οπλοστασίου και εξακολουθεί

να ελέγχει αρκετές γειτονικές της χώρες (πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, όπως την Λευκορρωσσία, το Καζαχστάν, την Αρμενία...), τόσο μέσω των «παραδοσιακών δεσμών» (που, όπως αποδεικνύεται, δεν σπάζουν τόσο εύκολα), όσο και μέσω ενός πλέγματος ισχυρών οικονομικών συμφερόντων. Στο ευρύτερο διεθνές πεδίο, διατηρεί άριστες σχέσεις με κάμποσες ασιατικές (Βιετνάμ, Ινδία, Βόρεια Κορέα, Ιράν, Συρία...), λατινοαμερικανικές (Κούβα, Βενεζουέλα, Βολιβία...) και αφρικανικές χώρες (Μοζαμβίκη, Ζιμπάμπουε, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό...). Έχει εξομαλύνει, σε μεγάλο βαθμό, τις σχέσεις της με την Κίνα και, σε μικρότερο βαθμό, με την Ιαπωνία (προχωρώντας ακόμη και σε κοινά στρατιωτικά γυμνάσια με τις δυο αυτές χώρες). Ασκώντας μια δυναμική ενεργειακη πολιτική, έχει καταστεί βασικός προμηθευτής φυσικού αερίου και, δευτερευόντως, πετρελαίου και άλλων πρώτων υλών (π.χ. ουράνιο) σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μεταξύ των οποίων και στην Ελλάδα, αλλά και στις, υπό ένταξη από την 1/1/2007, Ρουμανία και Βουλγαρία), καθώς και της Τουρκίας, σπάζοντας το μονοπώλιο των «7 αδελφών». Αυτό το τελευταίο, όπως και οι στενές σχέσεις της Ρωσσίας με τις «χώρες του άξονα του κακού» (Β. Κορέα, Ιράν, Συρία, Κούβα) ενοχλούν φοβερά την Washington που δεν χάνει ευκαιρία να εκφράσει την δυσαρέσκειά της. Στον στρατιωτικό τομέα, οι ρωσσικές ένοπλες δυνάμεις εκσυγχρονίζονται και, μάλιστα, εξοπλίζονται ήδη με πυρηνικά «νέας γενιάς» (όπως ανακοινώθηκε στα μέσα του 2004).

ιδ΄ - Η Κίνα δεν χρειάζεται, βέβαια, πολλές συστάσεις. Η πολυανθρωπότερη χώρα του πλανήτη και πάμπλουτη σε πρώτες ύλες, επί αιώνες, άνοιγε την όρεξη των κεφαλαιοκρατών και των λογής-λογιών επιχειρήσεών τους. Η - μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο - επικράτηση των Κομμουνιστών και το κλείσιμο των συνόρων της στα δυτικά προϊόντα προκάλεσε κυριολεκτικά σπασμούς στην Βόρεια Αμερική, την Δυτική Ευρώπη και την Ιαπωνία, που έκαναν ό,τι δυνατό κι αδύνατο για ν' ανοίξουν και πάλι την κινεζική αγορά. Τα κατάφεραν, τελικά (η Κίνα έγινε πρόπερσι μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου), αυτό όμως δεν τους βγήκε σε καλό. Αντί να διεισδύσουν αυτοί στην Κίνα, τα κινέζικα προϊόντα κατέκλυσαν τις αγορές όλου του κόσμου. Τώρα, τρέχουν και δεν σώνουν ! Οι ένοπλες δυνάμεις της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας είναι, βέβαια, αριθμητικά οι μεγαλύτερες του πλανήτη. Μέχρι πριν δυο χρόνια, όμως, παρά το πυρηνικό τους οπλοστάσιο, θεωρούνταν «απαρχαιωμένες» και «δύσκαμπτες», «ανίκανες να αντιμετωπίσουν έναν εχθρό με σύγχρονα όπλα». Οι Κινέζοι, ως λαός, δεν φημίζονται για την φλυαρία τους. Αντίθετα, είναι τόσο σιωπηλοί, ώστε κάποιοι τους χαρακτηρίζουν «κρυψίνοες». Και, φυσικά, κάθε άλλο παρά διαφημίζουν την στρατιωτική τους ισχύ και το στρατηγικό τους δόγμα. Εδώ κι έναν χρόνο, ωστόσο, κάποια δημοσιεύματα (δυτικοευρωπαϊκών και βορειοαμερικάνικων, κυρίως, περιοδικών κι εφημερίδων) κάνουν λόγο για μια τεράστιας κλίμακας μεταβολή στις οργανωτικές δομές της στρατιωτικής μηχανής της Κίνας, με αποκέντρωση της διοίκησης και δημιουργία μικρότερων, ευέλικτων μονάδων, μείωση του συνολικού ανθρώπινου δυναμικού με παράλληλη αύξηση των ειδικευμένων επαγγελματικών στελεχών, εκσυγχρονισμού του οπλισμού και των μεταφορικών μέσων, έρευνα και ανάπτυξη (ιδίως στον τομέα του ηλεκτρονικού πολέμου)... Σαφώς, δεν αποκλείεται όλα αυτά να είναι αποκυήματα της φαντασίας κάποιων δημοσιογράφων (ιδίως οι δημοσιογράφοι του «ειδικού» τύπου ρέπουν προς τέτοια «σπόρ») ή, απλά, ειδήσεις χαλκευμένες στα κέντρα προπαγάνδας των ΗΠΑ. Η αλήθεια, ωστόσο, είναι πως από την δεκαετία του 1990 τα κινέζικα προϊόντα που διοχετεύονται στις αγορές του υπόλοιπου κόσμου έχουν πάψει να είναι ψάθινες παντόφλες και πορσελάνινα αγαλματάκια. Είναι, πια, ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές, με ποιότητα όλο και πιο βελτιωμένη... Αλήθεια, επίσης, είναι πως τα γενικά επιτελεία, οι στρατιωτικές σχολές, τα «thinktanks» των ΗΠΑ και των συμμαχικών τους χωρών ασχολούνται με τις στρατιωτικές και πολεμικές δυνατότητες της Κίνας όλο και συχνότερα (βλ. σχετικά Military Review, www.rand.org, www.csis.org, www.nato.int κ.λπ.).

ιε΄ - Έχοντας υπ' όψη μας λοιπόν τα παραπάνω, καθώς και μια εικόνα ενός παγκόσμιου χάρτη, τα επί μέρους «επεισόδια» αυτού του Γ΄ Παγκ. Πολέμου «έρχονται και δένουν»

μεταξύ τους, προσφέροντάς μας την δυνατότητα μιας πιο συνεκτικής θεώρησής τους. Έτσι, από την πρώτη επίθεση των ΗΠΑ κατά του Ιρακ (1991) μέχρι την πρόσφατη επίθεση των ΗΠΑ (μέσω του Ισραήλ) κατά του Λιβάνου, περνώντας από την Παλαιστίνη (όπου η φωτιά δεν λέει να σβήσει απ' το 1948), τον Καύκασο, την Γιουγκοσλαβία, την Σομαλία, ξανά το Ιράκ (1998), το Κοσσυφοπέδιο (1999), το Αφγανιστάν, και τρίτη φορά από το Ιράκ, φαίνεται ξεκάθαρα πως ο στόχος της Washington είναι πολύ ευρύτερος από τον απλό «έλεγχο των πετρελαϊκών αποθεμάτων της Μέσης Ανατολής, της Μαύρης Θάλασσας και της Κασπίας».

ιστ΄ - Ένα άλλο στοιχείο, που αποκαλύπτει το μέγεθος του στόχου των ΗΠΑ, είναι το τεράστιο κόστος αυτών των επιχειρήσεων, το οποίο βέβαια προοιωνίζει και το ανάλογο (πολλαπλάσιο) κέρδος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής βρίσκονταν υπό τον αποκλειστικό σχεδόν (ένα ελάχιστο ποσοστό ελεγχόταν από την Βρεττανία) έλεγχο των ΗΠΑ ήδη από το τέλος του του Β΄ Π. Πολέμου. Από το 1945 μέχρι το 1991, 46 ολόκληρα χρόνια, ο έλεγχος αυτός δεν είχε κοστίσει στην Washington παρά ένα ελάχιστο κλάσμα των όσων έχει δαπανήσει στα 15 χρόνια που ακολούθησαν μέχρι σήμερα. Με τα λεφτά αυτά, της 15ετίας 1991-2006, θα μπορούσε να εξασφαλίσει τον έλεγχο των πετρελαίων για 50 ακόμη χρόνια, όχι απλώς εξαγοράζοντας τις κυβερνήσεις, αλλά και συμβάλλοντας στην ουσιαστική βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των λαών της περιοχής.

ιζ΄ - Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να τονισθεί κι ένα ακόμη στοιχείο : Σύμφωνα με έγκυρες μελέτες (οι πρώτες εμφανίστηκαν στα τέλη της δεκαετίας του 1980) πανεπιστημίων, πετρελαϊκών εταιριών, αλλά και του ίδιου του ΟΗΕ, ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ. Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΤΟΥΣ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΑΙΣΘΗΤΗ ΑΠΟ ΤΟ 2050. ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΥΤΟ ΟΡΙΟ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΣΤΕΝΕΨΕΙ, ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ (κυρίως Κίνα και Ινδία) ΖΗΤΟΥΝ ΟΛΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΝΘΥΣΜΩΝ ΤΟΥΣ. Παράλληλα, βλέπουμε πως οι ισχυρότερες βιομηχανικές χώρες του πλανήτη αναζητούν αγωνιωδώς άλλες πηγές ενέργειας (πυρηνική, υδρογόνο, βιο-ντήζελ...).

ιη΄ - Όσο κι αν δεχθούμε ότι οι πρόεδροι των ΗΠΑ δεν έχουν σώας τας φρένας, γνωρίζουμε ότι πίσω απ' αυτούς και τους υπουργούς των κυβερνήσεών τους βρίσκονται κάποια ισχυρότατα και καλά οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα, υπηρετούμενα κι εκπροσωπούμενα από, στυγνούς μεν και απάνθρωπους, αλλά άριστα καταρτισμένους και κάθε άλλο παρά τρελλούς και βλάκες, επιχειρηματίες και τεχνοκράτες, στα χέρια των οποίων βρίσκεται η πραγματική εξουσία, την οποία ασκούν με μοναδικό γνώμονα την αύξηση του κέρδους τους. Όταν, λοιπόν, αυτοί ξοδεύουν, περιμένουν μεγάλα κέρδη. Κι όταν ξοδεύουν τρισεκατμμύρια, τα κέρδη που περιμένουν ξεπερνούν κατά πολύ την αξία των πετρελαιοπηγών.

ιθ΄ - Οι ίδιοι περίπου λόγοι αποκλείουν και την «Τρομοκρατία», ως στόχο του Γ΄ Παγκ. Πολέμου. Κατ' αρχήν, θα πρέπει να διευκρινισθεί πως Η «ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ» ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΕΝΟΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΑΤΟΜΟΥ - ή ΟΜΑΔΑΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΤΟΜΩΝ - ΣΤΗΝ ΒΙΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΑΠΟΙΑ, ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ, ΕΞΟΥΣΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΤΟ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΕΙ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ, ή ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΠΡΑΞΕΩΝ, ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥ. Η «ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ» ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΤΡΟΜΟ, ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΤΟ ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΕΙ. Δεν μπορούμε να δεχθούμε κάποιους ορισμούς που βασίζονται σε «πραγματικά» περιστατικά (π.χ. φόνος αμάχου), αφού αυτό οδηγεί σε μιαν απέραντη περιπτωσιολογία κι αφού, στις μέρες μας, τα όποια περιστατικά γίνονται «πραγματικά» ανάλογα με την τηλεοπτική σκηνοθεσία τους (ή την περιγραφική δεινότητα ενός δημοσιογράφου), κατά τις επιταγές της εξουσίας. Ο φόνος ενός ή περισσοτέρων αμάχων είναι μια άλλη, συγκεκριμένη, πράξη η οποία, ανεξαρτήτως των τυχόν νομικών συνεπειών, προξενεί την γενική απέχθεια και το μίσος του κοινωνικού συνόλου προς τον δράστη.

κ΄ - Η «Τρομοκρατία», λοιπόν, όπως η εξουσία (σήμερα, η εξουσία των ΗΠΑ) θέλει να μάς την παρουσιάζει, δεν είναι παρά επακόλουθο της δικής της προσπάθειας «να κρατήσει (να κυριαρχήσει) δια του τρόμου». Το «κλειδί» του όρου βρίσκεται στο δεύτερο συνθετικό της, και δεν είναι άλλο από το «κράτος». Αν το κράτος των ΗΠΑ ακολουθούσε διαφορετική πολιτική, δεν θα αντιμετώπιζε την βίαιη αντίσταση εκείνων τους οποίους προσπαθεί να υποδουλώσει. Κι εδώ, όπως και προηγουμένως, η εξουσία των ΗΠΑ επιλέγει τον δαπανηρότερο δρόμο. Από το 1948 (σε συνεργασία με την Βρεττανία, την αποικιοκρατική δύναμη που κατέχει την Παλαιστίνη από το 1920, δυνάμει «εντολής» της Κοινωνίας των Εθνών), επιβάλλει στην Μέση Ανατολή ένα νέο κράτος, το Ισραήλ, κι έναν ατέλειωτο πόλεμο. Τόσο η Βρεττανία (1920-1948), όσο και οι ΗΠΑ (1948-μέχρι σήμερα), δεν έκαναν απολύτως τίποτε για να βάλουν τέλος στην διαμάχη Εβραίων-Αράβων. Αντίθετα, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να οξύνουν τις αντιθέσεις ανάμεσά τους. Από το 1948 μέχρι σήμερα, οι ΗΠΑ, εκμεταλλευόμενες τον τρόμο που είχαν επιβάλει στους Εβραίους αιώνες ολόκληροι διωγμών, από την Ιερά Εξέταση και τα τσαρικά πογκρόμ μέχρι τον Χίτλερ, ανέλαβαν την «προστασία» τους. «Ενστερνίστηκαν», κατ' αρχή, το σιωνιστικό σχέδιο της δημιουργίας του «Μεγάλου Ισραήλ». «Ενθάρρυναν», με όλες τις - καθαρές ή βρώμικες - μεθόδους, την μετανάστευση εκατοντάδων χιλιάδων Εβραίων, από κάθε γωνιά της Γης, σ' αυτό το «Μεγάλο Ισραήλ». Στην διάρκεια των πρώτων έξη μηνών, ο πληθυσμός τους είχε διπλασιαστεί. Βέβαια, το κράτος του Ισραήλ κάθε άλλο παρά μεγάλο ήταν. Μέσα στα στενά όρια της επικράτειάς «τους», οι Εβραίοι μετανάστες δεν αισθάνονταν πιο άνετα απ' ό,τι μέσα στα ολόκλειστα βαγόνια που τους μετέφεραν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Β΄ Π. Πολέμου. Να επιστρέψουν στις χώρες προέλευσής του, απαγορευόταν. Ή θα έσκαγαν ή θα άρπαζαν τη γη των Αράβων. Οι «προστάτες» τους όπλισαν για να κάνουν το δεύτερο. Αυτό, φυσικά, αύξησε το μίσος των εκτοπισμένων Αράβων ενάντια στους Εβραίους. Καθώς οι Άραβες εξαγριώνονταν, οι Εβραίοι τρόμαζαν ακόμη περισσότερο. Οι ΗΠΑ, ωστόσο, ήταν πάντα πρόθυμες να τους «βοηθήσουν». Ο πόλεμος ήταν πια καθημερινότητα. Με κάθε «φούντωμα» της φωτιάς (1948, 1967, 1973...) οι Εβραίοι συνειδητοποιούσαν πως ο Αντοναΐ (όπως αποκαλούν τον θεό στις προσευχές τους), που επιτρέπει στον περιούσιο λαό του να ζει, δεν κατοικοεδρεύει στα ουράνια, αλλά στον Λευκό Οίκο της Washington.

κα΄ - Έτσι, λοιπόν, μπορούμε να πούμε πως οι σημερινοί Ισραηλινοί είναι οι πιο πιστοί και υπάκουοι πολίτες των ΗΠΑ, αφού είναι οι μόνοι που πιστεύουν («με το δίκιο τους», ως ένα σημείο) στις θεϊκές ιδιότητες του εκάστοτε προέδρου της υπερπόντιας υπερδύναμης. Κι αν ο «θεός» τούς ζητήσει να πεθάνουν για χάρη του, θα το κάνουν, αφού, έτσι κι αλλοιώς, χωρίς την χάρη του, δεν μπορούν να επιβιώσουν. Αυτός, βλέπετε, τους χορηγεί τα πάντα, απ' τον αέρα που αναπνέουν και το μάνα εξ' ουρανού που τρώνε, μέχρι τα πυρηνικά τους όπλα...

κβ΄ - Στις 12 Ιουλίου, λοιπόν, ο «θεός» τούς ζήτησε να επιτεθούν (ξανά) στον Λίβανο, «για να χτυπήσουν τους τρομοκράτες του Χεζμπολλάχ (αφού σημαίνει 'Κόμμα του Θεού', τού βάζουμε ουδέτερο άρθρο), να απελευθερώσουν δυο 'απαχθέντες' ομοεθνείς και ομοθρήσκους τους και ΝΑ ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΑΜΑΣΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΕΡΑΝΗ».

κγ΄ - Η ισραηλινή επιδρομή κατά του Λιβάνου, με την πρώτη ματιά, είχε αρκετούς νεκρούς (κυρίως άμαχους Λιβανέζους), όχι όμως και θεαματικά αποτελέσματα. Οι «απαχθέντες» Ισραηλινοί φαντάροι δεν έχουν ακόμη απελευθερωθεί. Το Χεζμπολλάχ - πολιτικός εκπρόσωπος του 45 %, τουλάχιστον, του λιβανικού λαού - κατόρθωσε να ανακόψει και να απωθήσει την προέλαση των χερσαίων δυνάμεων του Ισραήλ, αποδεικνύοντας τις πολεμικές του ικανότητες. Η κυβέρνηση του Λιβάνου, χωρίς να ρίξει ντουφεκιά, ενίσχυσε κι αυτή την θέση της. Το περιβάλλον κινδύνεψε σοβαρά, αλλά τελικά φαίνεται να την βγάζει καθαρή. Ο ΟΗΕ «πήρε τα πάνω του», παίρνοντας μιαν απόφαση που ήδη άρχισε να εφαρμόζεται (αλλά και να παραβιάζεται). Οι Δυτικοευρωπαίοι νεοαποικιοκράτες-νεοσταυροφόροι βρήκαν την ευκαιρία να ξαναπατήσουν στην ασιατική ακτή της Μεσογείου. Η Ντόρα, τέλος, φαίνεται να πήρε κάμποσους πόντους μπόϊ, αφού «έπαιξε ενεργό ρόλο στην όλη υπόθεση, προβάλλοντας την χώρα μας διεθνώς»...

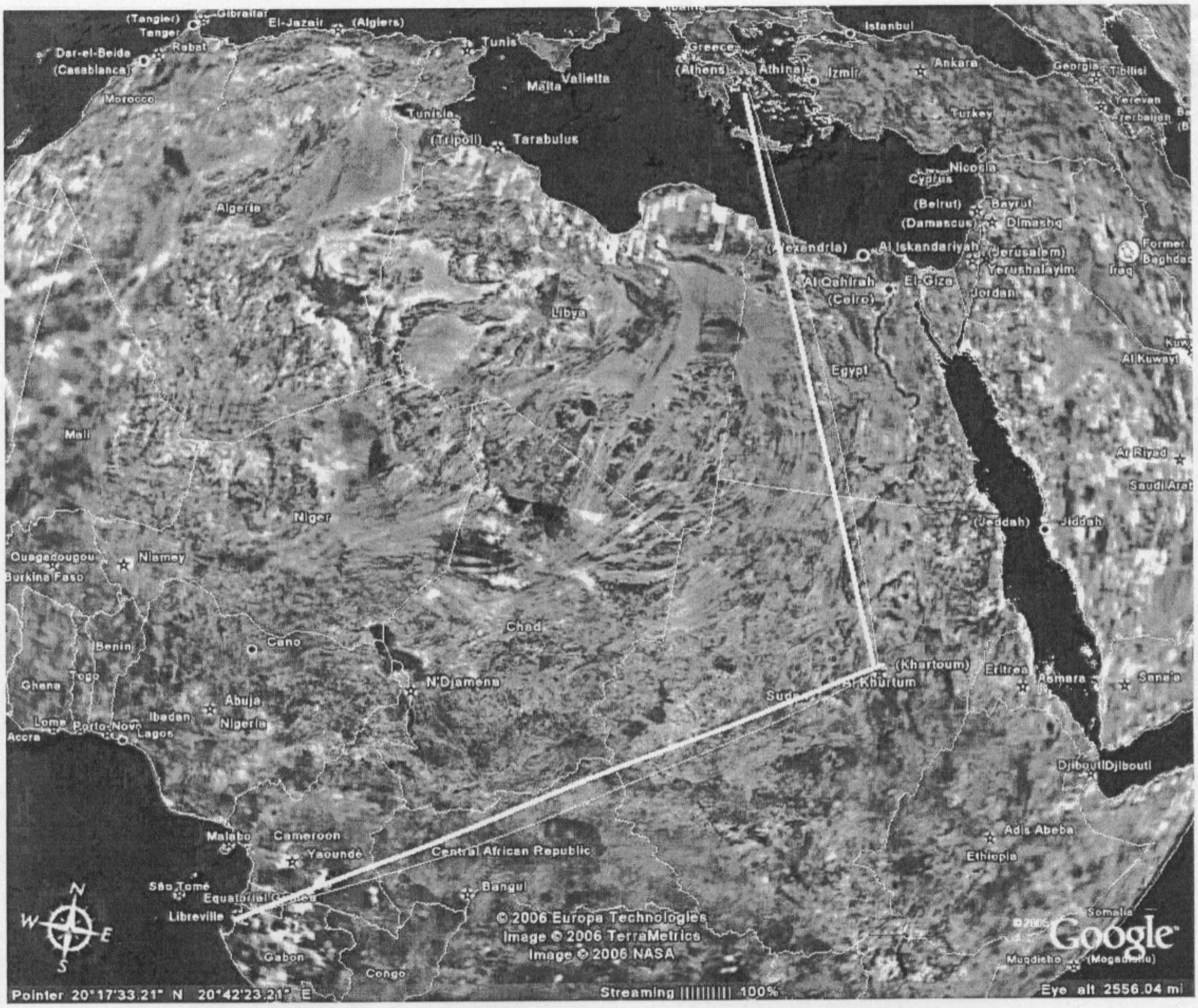
κδ΄ - Αν η σύρραξη Ισραήλ - Χεζμπολλάχ δεν εντασσόταν στους ευρύτερους στρατηγικούς σχεδιασμούς του Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου, θα μπορούσε κανείς να πει : «Τέλος καλό, όλα καλά...» ή έστω «Ουφ! Φτηνά την γλυτώσαμε...». Δεν μπορεί να το πει. Όχι μόνο γιατί η μάχη του Λιβάνου κόστισε (μέχρι στιγμής) την ζωή περισσοτέρων από 1.500 και την σωματική ακεραιότητα περισσοτέρων από 5.000 ανθρώπων... Όχι μόνο γιατί οι πρόσφυγες απ' τον νότιο Λίβανο δεν έχουν ακόμη επιστρέψει και γιατί περισσότεροι από 150.000 άνθρωποι έχουν μείνει άστεγοι (ενώ ο Λιβανέζος πρωθυπουργός, Φουάτ Σινιούρα, δηλώνει πως η πλειοψηφία της φτωχολογιάς των νοτίων προαστείων της Βηρυττού δεν θα αποζημιωθεί, «επειδή τα σπίτια, όπου έμεναν, είχαν χτιστεί αυθαίρετα»)... Όχι μόνο γιατί τα Λιβανεζάκια παίζουν στα χαλάσματα, ανάμεσα στα βομβίδια διασποράς και στα βλήματα απεμπλουτισμένου ουρανίου... Όχι μόνο γιατί τα πολιτιστικά μνημεία του Μπααλμπέκ έχουν υποστεί ανεπανόρθωτες καταστροφές... Δεν μπορεί να το πει, επειδή Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ. Δεν μπορεί να το πει, επειδή ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ, Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΟΧΘΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΤΑΝ ΜΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΝΤΑΣΗ, ΚΑΘΩΣ Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΧΕ ΑΠΟΣΠΑΣΤΕΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Δεν μπορεί να το πει, επειδή ΟΙ ΝΟΜΙΜΑ ΕΚΛΕΓΜΕΝΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΣΙΩΝΙΣΤΩΝ. Δεν μπορεί να το πει, επειδή ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ Ο «ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ» ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, D' ΑΜΑΤΟ, «ΑΠΑΙΤΕΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΣΥΡΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΦΟΔΙΑΖΕΙ ΜΕ ΟΠΛΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ (!) ΟΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ», Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΠΟΥΛΑΕΙ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ 2 ΠΥΡΗΝΟΚΙΝΗΤΑ (!!!) ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ. Δεν μπορεί να το πει, επειδή ΦΤΩΧΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ ΠΑΝΙΚΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΟΤΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ, ΒΕΒΑΙΑ, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙ), ΙΣΡΑΗΛΙΝΑ F-16 ΣΠΑΖΟΥΝ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΗΧΟΥ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥΣ. Δεν μπορεί να το πει, επειδή ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΡΑΚΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ ΤΟΥ PKK». Δεν μπορεί να το πει, επειδή ΤΟ «ΣΥΝΘΗΜΑ» ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΤΟ ΚΟΥΝΣΑΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΚΟΡΕΑΣ (www.kunsan.af.mil) ΕΙΝΑΙ : «TAKE THE FIGHT NORTH !», δηλαδή «ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΕΤΕ ΣΤΗΝ ΒΟΡΕΙΑ ΚΟΡΕΑ !». Δεν μπορεί να το πει, επειδή Ο ΝΟΤΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, ΤΕΛΕΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΧΘΡΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ.

κε΄ - Τον Μάη που μάς πέρασε αναρρωτιόμαστε αν, στο Ιράν, θα κτυπήσουν οι ΗΠΑ ή αν θα αναθέσουν την αποστολή στο Ισραήλ. Τώρα, μετά τα γεγονότα στον Λίβανο, «παίζει» και ένα τρίτο σενάριο : «Το Ιράν, προσπαθώντας να εφοδιάσει το Χεζμπολλάχ με όπλα, εμπλέκεται σε μάχη με τις 'ειρηνευτικές' δυνάμεις του ΟΗΕ. Έτσι, η εντολή, να βομβαρδιστούν οι πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν, δίνεται στις δυνάμεις κάποιας ευρωπαϊκής χώρας, π.χ. της Γαλλίας...». Λέτε ;

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Τί μάς μέλλεται ;... (Σεπτέμβρης 2006)

01 : Λήγει (άρχισε στις 27/8) η Διεθνής Διάσκεψη για τις Φυσικές Καταστροφές (Davos, Ελβετία).
01 : Λήγει (άρχισε στις 28/8) η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Τεχνητής Ευφυΐας (Ρομποτικής). Trento, Ιταλία.
01 : Ο Γερμανός διπλωμάτης Γιοαχίμ Ρίκερ αναλαμβάνει καθήκοντα «γενικού επιθεωρητή του ΟΗΕ» στο κατεχόμενο Κοσσυφοπέδιο.
02 : Ο Κόφι Αννάν επισκέπτεται το Ιράν.
03 - 05 :Ο πρόεδρος της Νότιας Κορέας, Ρο Μουν-χυούν, επισκέπτεται επίσημα την Ελλάδα.
04 : «Ημέρα της Εργασίας» για τους ΗΠΑνθρώπους.
04 : Οι πρόεδροι της Ρωσσίας, Πούτιν, και της Βουλγαρίας, Παρβάνωφ, συναντιούνται στην Αθήνα με τον πρωθυπουργό, Κώστα Καραμανλή (Συνομιλίες για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης).
05 : Ο εμίρης του Κουβέϊτ, Ας Σαμπάχ, πηγαίνει να προσκυνήσει τον Bush στην Washington.
06 : Δίνεται στην δημοσιότητα η Ετήσια Έκθεση του ΟΗΕ για τον Παγκόσμιο Πληθυσμό.
07 - 08 : Σύνοδος υπουργών οικονομικών της Οικονομικής Ζυνεργασίας Ασίας - Ειρηνικού. Ανόϊ, Βιετνάμ.
08 - 13 : Άσκηση παροχής βοήθειας και διάσωσης, με την επωνυμία «Dolphin 06», στη θαλάσσια περιοχή νοτίως της νήσου Κρήτης. Έχει σχεδιασθεί από το ΓΕΕΘΑ, με την υποστήριξη των Γενικών Επιτελείων και τη συνεισφορά των κρατών του Μεσογειακού Διαλόγου, θα διεξαχθεί δε με μέριμνα του Αρχηγείου Στόλου της Ελλάδας.
10 : Βουλευτικές εκλογές στο ανεξαρτητοποιημένο πρόσφατα Μαυροβούνιο.
12 : Εναρκτήρια συνεδρίαση της 61ης Συνόδου της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ (Ν. Υόρκη, ΗΠΑ).
12 : Συνεδριάζει η Επιτροπή Ασφαλείας της Πολιτικής Αεροπορίας των ΗΠΑ. Η συνεδρίαση θα γίνει... τηλεφωνικώς.
12 : Συνεδρίαση της επιτροπής του ΟΗΕ για την «Βοήθεια στον Λαό της Παλαιστίνης» (Γενεύη, Ελβετία).
12 : Το υπουργείο εξωτερικών των ΗΠΑ δίνει στην δημοσιότητα την ετήσια έκθεσή του για τις «θρησκευτικές ελευθερίες».
13 - 15 : Άσκηση για την «μη-διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής» (Πολωνία).
14 - 15 : Συζήτηση «υψηλού επιπέδου» για την Μετανάστευση, στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (Ν. Υόρκη, ΗΠΑ).
14 : Διάσκεψη με θέμα «Το Ολοκαύτωμα και ο ΟΗΕ» (στην έδρα του ΟΗΕ, Ν. Υόρκη, ΗΠΑ).
14 : Ο πρόεδρος της Ν. Κορέας, Ρο Μουν-χυούν, πηγαίνει να προσκυήσει τον Bush στην Washington.
16 : «Διεθνής Ημέρα για την Προστασία του Στρώματος του Όζοντος».
17 : «Ημέρα του Συντάγματος» των ΗΠΑνθρώπων.
17 : Προεδρικές εκλογές στην Σουηδία.
18 - 19 : Συζήτηση «υψηλού επιπέδου» για τις Λιγότερο Αναπτυγμένες Χώρες, στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (Ν. Υόρκη, ΗΠΑ).
18 - 22 : Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενεργείας (Βιέννη, Αυστρία).
19 - 20 : Ετήσια συνάντηση της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Σινγκαπούρη).
20 : Προεδρικές εκλογές στην Υεμένη.
21 : «Παγκόσμια Ημέρα Ειρήνης»... *Άει στο διάολο !*
22 : Προεδρικές εκλογές στην Γκάμπια.
25 - 26 : Άσκηση για την «μη-διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής» (Βρεττανία).
25 - 26 : Συνάντηση αρμοδίων του υπουργείου υγείας των ΗΠΑ, με θέμα την «Βιο-Ασπίδα» (προστασία από την «Βιο-Τρομοκρατία». (Arlington, Virginia, ΗΠΑ).
27 - 29 : Διάσκεψη ΗΠΑ-Αφρικής για τις «οικονομικές υποδομές» (Bethesda, Maryland, ΗΠΑ).
28 - 30 : Άτυπη σύνοδος των υπουργών άμυνας του ΝΑΤΟ (Portoroz, Σλοβενία).
28 : Προεδρικές και βουλευτικές εκλογές στην Ζάμπια.
XX : Βουλευτικές ελόγές στα νησιά Saint Kitts and Nevis.
XX : Καμπότζη, Ιαπωνία, Λάος, Σινγκαπούρη, Ταϊλάνδη, Φιλιππίνες, Βιρμανία, Ν. Κορέα, Βιετνάμ, Ινδία και Σρι Λάνκα θέτουν σ' εφαρμογή «συμφωνία για την καταπολέμηση της πειρατείας».

ΑΘΗΝΑ - ΧΑΡΤΟΥΜ (ΣΟΥΔΑΝ) - ΛΙΜΠΡΒΙΛ (ΓΚΑΜΠΟΝ) και από εκεί... ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΝΓΚΟ, κάπου στα βόρεια της Κινσάσα...

1η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ στον ΛΙΒΑΝΟ ΜΑΙΝΕΤΑΙ. Πέρα, ωστόσο, από την ανθρωπιστική βοήθεια, με πλοία του Πολεμικού Ναυτικού κι αεροπλάνα της Πολεμικής Αεροπορίας, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας δηλώνει πως, για την ώρα, δεν τίθεται θέμα «συμμετοχής Ελλήνων στρατιωτικών σε ενδεχόμενη ανάπτυξη 'ειρηνευτικής' δύναμης του ΟΗΕ στον Νότιο Λίβανο». Κι ενώ το Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εγκληματιών αδυνατούσε να καταλήξει σε κάποιο ψήφισμα που θα απαιτούσε την άμεση παύση των επιθετικών επιχειρήσεων του Ισραήλ κατά του Λιβανικού λαού, διστάζοντας να χαρακτηρίσει ρατσιστική την σιωνιστική πολιτική, το ΝΑΤΟ και το ελληνικά ΓΕΑ... Αντιγράφουμε :

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ - ΥΕΘΑ - ΕΙΡΗΝΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΚΟΓΚΟ - ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ - Εκπρόσωπος Τύπου - Τηλ: 210-6591057-55 - Fax: 210-6542282 - E-mail: ekp_typou_gea@mod.mil.gr - Χολαργός, 1 Αυγούστου 2006 - Το Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας ανακοινώνει τα εξής: Απογειώθηκε την 30η Ιουλίου 2006 από την 112 Πτέρυγα Μάχης, στην Ελευσίνα, αεροσκάφος C-130 της Πολεμικής Αεροπορίας με προορισμό τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, προκειμένου να συμμετάσχει στην επιχείρηση «Eurofor RD Congo». Η απόσταση που καλύφθηκε είναι περίπου 3.600 Ναυτικά Μίλια, πετώντας πάνω από την Αίγυπτο, Σουδάν, Κεντρική Αφρικανική Δημοκρατία, Καμερούν και Γκαμπόν. Η ανάπτυξη του Ελληνικού C-130 στο Κονγκό έγινε δεκτή από την Ελληνική Κυβέρνηση, κατόπιν αιτήσεως του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, με σκοπό την ενίσχυση της δύναμης ταχείας αντίδρασης MONUC (UN Organization Mission In The Democratic Republic Of Congo) κατά τη διάρκεια των προεδρικών Εκλογών στη χώρα αυτή. Η MONUC είναι δύναμη του ΟΗΕ, αποτελούμενη από 16.700 άτομα, που έχει αναπτυχθεί στο Κονγκό από τον Αύγουστο του 2003 στο πλαίσιο του άρθρου 7 του ΟΗΕ. Αποστολή της είναι να αποτρέψει την εμφάνιση ενόπλων αναταραχών, να βελτιώσει το περιβάλλον ασφαλείας και να θέσει τη βάση για την μετεκλογική σταθερότητα στην περιοχή. Η Ελληνική αποστολή αποτελούμενη από 25 άτομα (πληρώματα, τεχνικούς, γιατρό) θα παραμείνει στην περιοχή των επιχειρήσεων για 45 ημέρες. Τα διεθνή αεροδρόμια Libreville στην Gabon και N' Djili στην Kinshasa θα είναι οι βάσεις της Ελληνικής Αποστολής απ' όπου θα εκτελεί αποστολές τακτικών αερομεταφορών. - Εκπρόσωπος Τύπου ΓΕΑ Σμήναρχος (Ι) Ιωάννης Παπαγεωργίου